

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**73-ї наукової конференції професорів, викладачів,
наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

Том 1

21 квітня – 13 травня 2021 р.

Полтава 2021

духовное развитие человеческого рода // История языкознания XIX и XX веков в очерках и извлечениях. М., 1960. Ч.1. 416 с.

2. Девкин В. Д. Особенности немецкой разговорной речи. Москва, 1965. 327 с.

3. Домашнев А. И., Копчук Л. Т. Особенности диалектно-литературного взаимодействия в национальных вариантах немецкого языка // Лексика и лексикография. М., 2000. 386 с.

4. Звегинцев В. А. О научном наследии Вильгельма фон Гумбольдта // Гумбольдт В. фон. Избранные труды по языкознанию. М., 2004. 322 с.

УДК 81.373.43

*О.О.Сідак, к. філол. н.
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

КОМУНІКАТИВНІ ТАКТИКИ ОБРАЗИ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ

1. В англomовному політичному дискурсі акцент робиться на різних комунікативних тактиках, наприклад, тактика солідаризації, тактика визнання проблеми, тактика роз'яснення, тактика відповіді на критику, тактика позначення шляхів вирішення проблеми, тактика вказівки на перспективу, а також тактика запобігання [2]. Поєднання інформаційно-інтерпретаційної стратегії з елементами стратегії самопрезентації та аргументативної стратегії, а за іншою класифікацією – комбінація стратегії нейтральності із стратегією на підвищення – це інтенції всіх учасників діалогу, зумовлені соціальними чинниками.

2. Оскільки для висловлення політичної образи потрібна негативна оцінка опонента, цю стратегію характеризують як дискредитаційну дискурсивну стратегію. В межах конфліктної стратегії виділяють відповідні комунікативні тактики: агресії, дискредитації, домінування, маніпуляції. Дискредитація може виражатися оцінною лексикою [4]. Апеляція до опонента може бути в імпліцитній формі. Дискредитація опонента реалізується і в неперсоніфікованій формі. Конфронтаційні стратегії демонструють негативну інтенцію спілкувальника до слухача [3].

3. В цьому дослідженні на матеріалі 200 прикладів використання комунікативних тактик образ, здійснених політиками у різні часи і зафіксовані в англomовних виданнях, здійснено спробу комплексного дослідження комунікативних тактик англomовного дискурсу. Виділено комунікативні тактики, до яких звертаються політичні діячі в процесі мовленнєвої взаємодії.

4. Великої шкоди іміджу політика завдає тактика дискримінації, яка заснована на приниженні гідності й завданні особі моральних збитків. Тактика дискваліфікації полягає у звинуваченні опонента у відсутності необхідних ділових та моральних якостей для здійснення політичної діяльності. Тактика дискредитації надає негативну оцінку поведінці опонента, і руйнує його репутацію. Тактики відмови, погрози, тиску, обурення, докору спрямовано на захоплення комунікативного середовища

та нав'язування опоненту своїх інтересів. Найпоширенішими є тактики іронії, критики, глузування [3].

5. В результаті дослідження було виявлено провідні тактики образи в англomовному дискурсі, встановлена приналежність тактик до стратегій дискримінації та конфронтації. Використовуючи комунікативні тактики образи мовець має глибинний стратегічний комунікативний намір здійснити вплив на оточуюче соціальне середовище задля утримання влади шляхом руйнації іміджу опонента і створення власного позитивного іміджу. Викриття негативних сторін опонентів є поверхневим комунікативним наміром, реалізація якого є шляхом здійснення глибинного стратегічного наміру. Непрямі засоби дискредитації, наприклад, іронія, викликають у реципієнта сміх, але досягають бажаного результату не гірше, ніж прямі засоби.

Література

1. Белєхова Л.І. Аналогове манування у політичному тексті / Л.І. Белєхова // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – Житомир, 2001. – № 8. – С 148-154.
2. Безугла Л.Р., Романченко Л.Р. Лінгвопрагматика дискримінації. Л.Р. Безугла, Л.Р. Романченко. – Харків., 2013, 184 с.
3. Бублик І.Ф. Стратегії і тактики вербальної агресії в парламентському дискурсі ФРН / І.Ф. Бублик // Вісник Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна. – 2006. – №726. – С. 106-111.
4. Карасик В.И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. В.И.Карасик. – М., 2002. – С. 333.

УДК 81'255.2:6

*О.С. Воробйова, к. філол. н., доцент,
М.М. Слюсаренко, студентка групи 401 ГФ
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

НАУКОВА СТАТТЯ З ЮРИДИЧНОЇ ТЕМАТИКИ: ЖАНРОВА СПЕЦИФІКА І ПЕРЕКЛАД

1. Проблематика досліджень, пов'язаних із міжкультурною комунікацією, перебуває сьогодні в центрі уваги лінгвістичної науки. З огляду на те, що розширення міжнародних контактів, яке відбулося протягом останніх десятиліть, передбачає необхідність усвідомлення правил ефективної комунікації в іншомовному середовищі, особливої вагомості набувають порівняльно-стилістичні розвідки, скеровані на виявлення стилістичної норми функціональних різновидів мовлення, зокрема такої важливої їх ланки, як наукова комунікація (Ляшук 2007 [2], Savory [4] та ін.).

2. Одним з основних і загальноприйнятих засобів міжкультурної наукової комунікації є переклад як особливий вид мовленнєвої діяльності. Питаннями перекладу, у тому числі розробкою та поглибленням трансформаційної теорії перекладу, в тій чи іншій мірі займались такі